

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: T. Boer & Zonen BV

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Economische Zaken

Sentencja

Punkty 1 i 3 rozdziału VII sekcji I załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego należy interpretować w ten sposób, że schładzanie mięsa po uboju musi odbywać się w pomieszczeniach ubojni do momentu osiągnięcia przez wszystkie jego części temperatury nie wyższej niż 7 °C, zanim zostanie ono przeładowane do samochodu chłodni.

(¹) Dz.U. C 152 z 30.4.2018.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 2 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil — Francja) — Sea Chefs Cruise Services GmbH/Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Sprawa C-133/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Zwrot VAT — Dyrektywa 2008/9/WE — Artykuł 20 — Żądanie udzielenia dodatkowych informacji sformułowane przez państwo członkowskie zwrotu — Informacje, których należy dostarczyć w terminie jednego miesiąca od dnia otrzymania wniosku przez odbiorcę — Charakter prawny tego terminu i konsekwencje jego niedotrzymania)

(2019/C 220/08)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal administratif de Montreuil

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sea Chefs Cruise Services GmbH

Strona pozwana: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Sentencja

Artykuł 20 ust. 2 dyrektywy Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określającej szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim, należy interpretować w ten sposób, iż termin jednego miesiąca przewidziany w tym przepisie na dostarczenie państwu członkowskiemu zwrotu dodatkowych informacji zażądanych przez to państwo członkowskie nie jest terminem zawitym, który oznaczałby, że w przypadku przekroczenia tego terminu lub braku odpowiedzi podatnik traci możliwość usunięcia braków swego wniosku o zwrot poprzez przedłożenie bezpośrednio przed sądem krajowym dodatkowych informacji właściwych dla wykazania jego prawa do zwrotu podatku od wartości dodanej.

(¹) Dz.U. C 166 z 14.5.2018.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 2 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny — Polska) — Budimex S.A./Minister Finansów

(Sprawa C-224/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 66 — Zdarzenie podatkowe i wymagalność podatku — Moment wykonania usług — Roboty budowlane i montażowe — Uwzględnienie momentu odbioru robót przewidzianego w umowie o świadczenie usług)

(2019/C 220/09)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Budimex S.A.

Strona pozwana: Minister Finansów

Sentencja

Artykuł 66 akapit pierwszy lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r., należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on temu, by w wypadku braku wystawienia faktury dotyczącej świadczonych usług lub wystawienia jej z opóźnieniem formalny odbiór tej usługi był uważany za moment, w którym usługa ta została wykonana, gdy — tak jak w sprawie rozpatrywanej w postępowaniu głównym — państwo członkowskie przewiduje, że podatek staje się wymagalny z upływem terminu rozpoczynającego bieg w dniu, w którym została wykonana usługa, jeżeli, po pierwsze, formalność odbioru została uzgodniona przez strony w umowie wiążącej je postanowieniami umownymi odzwierciedlającymi rzeczywistość gospodarczą i handlową w dziedzinie, w której usługa jest wykonywana i, po drugie, formalność ta stanowi materialne zakończenie usługi i ustala ostatecznie wysokość należnego świadczenia wzajemnego, co podlega zweryfikowaniu przez sąd odsyłający.

(¹) Dz.U. C 231 z 2.7.2018.